

تعیین مناسب‌ترین عرصه‌های محیط‌زیستی حوضه‌ی آبخیز طارم استان زنجان با ارزیابی توان اکولوژیکی برای کاربری‌های توسعه‌ای

دکتر فضل الله اسمعیلی

استادیار گروه جغرافیا، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

مژگان میرزایی

دانشجوی دکتری محیط زیست، دانشگاه ملایر، ایران

مهدی خداداد^۱

کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه‌ریزی روستایی، دانشگاه گلستان، ایران

چکیده

امروزه برنامه‌ریزی صحیح و استفاده همه‌جانبه از محیط‌زیست بر پایه شناخت استعدادها و ارزیابی توان تولیدی سرزمین استوار است. ارزیابی توان اکولوژیکی سرزمین، مرحله میانی فرآیند آمایش سرزمین یا برنامه‌ریزی محیط‌زیست است. در واقع ارزیابی سرزمین، اطلاعات اساسی مرحله دوم آمایش سرزمین شامل انتخاب مناسب‌ترین استفاده از سرزمین و نظام مدیریت را فراهم می‌نماید. در همین راستا هدف از این مطالعه، تعیین مناسب‌ترین و مطلوب‌ترین عرصه‌های محیط‌زیستی حوضه‌ی آبخیز طارم واقع در استان زنجان با ارزیابی توان اکولوژیکی برای کاربری توسعه‌ای است. برای انجام این کار، از روش تحلیل سلسله مراتبی (AHP) و سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS) استفاده شده است. پس از تهیه لایه‌های اطلاعاتی مورد نظر و وارد ساختن این لایه‌ها در محیط Arc GIS و پس از تهیه و تکمیل پرسشنامه توسط متخصصان مرتبط با موضوع، ماتریس اولیه و نرمال برای تعیین وزن نسبی لایه‌ها تکمیل شد. در فرآیند تحلیل سلسله مراتبی (AHP) با توجه به وزن نسبی لایه‌ها که پس از تکمیل پرسشنامه توسط متخصصان مرتبط با موضوع و تهیه ماتریس‌های اولیه و نرمال و نتایج حاصل از آن مشخص شد، بیشترین عامل محدودکننده شیب است که بالاترین درصد وزن نسبی به آن اختصاص داده شده است، بنابراین قسمت‌های مرکزی منطقه که کمترین شیب یعنی ۰-۲ تا ۸-۱۲ درصد را داراست و از نظر پوشش گیاهی شامل مراتع کم تراکم و جنگل‌های تنک و ... بوده، مناسب‌ترین بخش‌ها برای توسعه است. سرانجام تعیین وزن نهایی لایه‌ها و تلفیق اطلاعات در نرم‌افزار Idrisi انجام شد که نتایج حاصل از این روش بدین ترتیب است: حدود ۱۴,۳۶ درصد از کل منطقه دارای توان درجه یک مناسب و حدود ۱۰,۱۲ درصد دارای توان درجه دو مناسب برای توسعه شهری- روستایی بوده و ۷۵,۵۲ درصد نیز فاقد توان مناسب برای این‌گونه توسعه است.

واژه‌های کلیدی: ارزیابی توان اکولوژیکی، روش تحلیل سلسله مراتبی (AHP)، سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS)، حوضه‌ی آبخیز طارم.

مقدمه و طرح مسأله

توان‌های محیطی، مجموعه داده‌های محیطی هستند که در بهره‌وری‌های اقتصادی انسان از محیط مؤثر بوده و در راستای فعالیت‌های اقتصادی انسان در محیط، کاربری داشته باشند (نوری، ۱۳۷۹: ۱). بنابراین توانمندی‌های محیط طبیعی و انسانی، هم شامل توان وضع موجود و هم شامل توان‌های نهفته‌ی منطقه می‌باشد، که این توان‌های نهفته و سعتی گسترده دارد که با شناخت و ارزیابی دقیق آن به راحتی می‌توان تصویر توسعه‌ی آینده را نمایان ساخت (حسینی‌ابری، ۱۳۷۹: ۱۸). سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS) با توانایی که در پیوند بین خصوصیات محیطی و علوم رایانه‌ای دارد، ارزیابی دقیق منابع اکولوژیک را در جزئی‌ترین سطوح با حجم و پیچیدگی بسیار زیاد امکان‌پذیر می‌کند و با قدرت تلفیق اطلاعات مختلف و ایجاد نقشه‌هایی که مبین فصل مشترک چند شرط مختلف هستند توانایی بالایی را در برنامه‌ریزی و ارزیابی فراهم می‌کند (HUIGEN, 2003). آمایش سرزمین و برنامه‌های مرتبط با آن در پی ارائه برنامه‌های صحیح و اصولی برای استفاده از سرزمین و منابع طبیعی می‌باشد، به طوری که این استفاده و بهره‌برداری در طول زمان سبب تخریب محیط و منابع طبیعی نگردد (مخدوم، ۱۳۸۰: ۲۵). یکی از نکات اساسی در برنامه‌ریزی آمایش سرزمین، رعایت تناسب کاربری‌های وضع موجود با بهره‌برداری‌های آتی است. منظور از تناسب اراضی، تطبیق مشخصات زمین با نوع استفاده‌ای است که از آن به عمل می‌آید (Qingming, 2003, p.45). متأسفانه در بسیاری از نقاط کشور ما از اهمیت این نکته چشم پوشی شده و اراضی بسیاری تحت کاربری‌های نامناسب قرار می‌گیرند (حاتمی-نژاد و همکاران، ۱۳۹۲). آگاهی از نحوه استفاده از زمین، سبب جلوگیری از هدر رفتن ثروت زمینی خواهد شد. این آگاهی را بر اساس مدل‌های توان اکولوژیک می‌توان به دست آورد. مطالعه توان اکولوژیک، نوع کاربری مناسب برای یک محدوده از سرزمین را تعیین می‌کند و بنا بر این روش می‌توان کاربری مناسب برای یک ناحیه، منطقه و ... را پیشنهاد نمود (Pennington, 2000, P.18). اهمیت ارزیابی توان اکولوژیک^۲ سرزمین تا جایی است که چنانچه سرزمین بالقوه فاقد توان اکولوژیکی مناسب برای کاربری خاص باشد (حتی در صورت نیاز اقتصادی-اجتماعی به وجود آن کاربری) اجرای آن طرح نه تنها سبب بهبود وضعیت زیست محیطی منطقه نمی‌گردد، بلکه تخریب بیشتر محیط را به ارمغان خواهد آورد (Brazier, 1998 & Aurger, 2000). ارزیابی توان محیط‌زیست (چه توان اکولوژیکی، چه توان اقتصادی و اجتماعی آن) عبارت از برآورد استفاده ممکن انسان از سرزمین برای کاربری‌های کشاورزی، مرتع‌داری، جنگل‌داری، پارک‌داری (حفاظت، توریسم)، آبی‌پروری، امور نظامی و مهندسی و توسعه‌ی شهری، صنعتی و روستایی در چارچوب استفاده‌های کشاورزی، صنعت، خدمات و بازرگانی است (مخدوم، ۱۳۸۴: ۲۵). توسعه‌ی مناسب شهری نیز هنگامی محقق می‌شود که از سرزمین به تناسب پتانسیل‌ها و قابلیت‌های آن استفاده گردد. بر این اساس شناسایی پتانسیل‌ها و قابلیت‌های سرزمین پیش از استقرار بر روی آن و بارگذاری کاربری‌ها و فعالیت‌های شهری بسیار حائز اهمیت است (پورجعفر و همکاران، ۱۳۹۱). سامانه‌های اطلاعات جغرافیایی (GIS) بیش از چهل سال می‌باشد که به

² . Ecological Capability Evaluation

عنوان یکی از ابزارهای توانمند کامپیوتری وارد بسیاری از علوم، از جمله مسایل مربوط به محیط‌زیست شده است. یکی از استفاده‌های GIS در ارزیابی توان اکولوژیکی، روش رویهم‌گذاری نقشه می‌باشد. این روش بدون استفاده از GIS اولین بار اواخر دهه ۶۰ میلادی پیشنهاد گردید و در انتخاب مسیرهای مناسب جهت احداث یک بزرگراه مورد استفاده قرار گرفته و از این طریق اثرهای احداث این بزرگراه مشخص گردید (McHarg, 1969) همچنین بسیاری از کاربردهای GIS در ارزیابی اثرها شامل توابع اصلی و اساسی GIS نظیر اندازه‌گیری طول و مساحت، تولید نقشه و رویهم‌گذاری نقشه‌ها می‌شود که قبلاً به صورت دستی صورت می‌گرفت اما امروزه با استفاده از سامانه‌های اطلاعات جغرافیایی این روش (رویهم‌گذاری) بسیار فراگیر شده است (Smith, 1993). هدف از مطالعات محیطی، دستیابی به نظام‌های برنامه‌ریزی برای استفاده از سرزمین برای تعیین نیازهای اصلی، تعیین کاربری‌ها، ارزیابی توان محیطی اعم از محیط طبیعی و انسانی و بهره‌برداری متناسب از توانمندی‌های محیط است (کاشی‌ساز و همکاران، ۱۳۸۹). در این پژوهش، هدف، کاربرد فرآیند تحلیل سلسله مراتبی در تعیین توان اکولوژیکی حوضه‌ی آبخیز طارم و ارزیابی آن به‌منظور توسعه روستایی- شهری است.

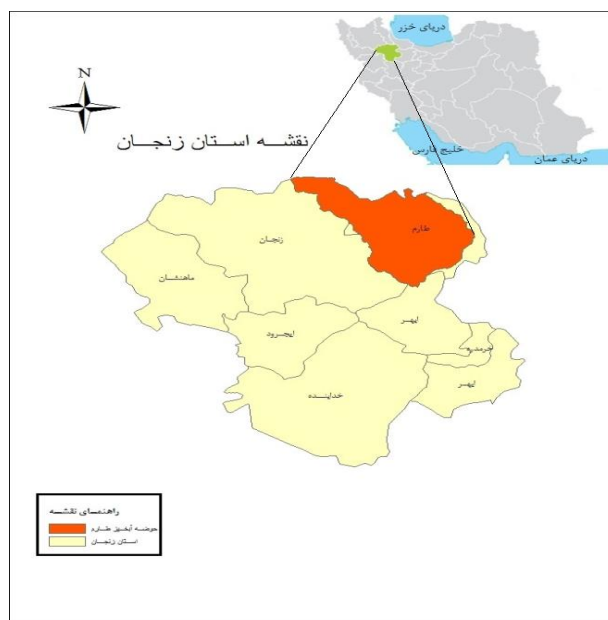
پیشینه پژوهش

جمعه‌پور (۱۳۸۵)، به امکان سنجی توان‌های محیطی ناحیه در شهرستان تربت حیدریه، تعیین الگوی بهینه در نواحی روستایی و اهمیت بررسی تناسب و درجه قابلیت واحدهای اراضی در ارتباط با استقرار نواحی روستایی پرداخته است. میرداودی و همکاران (۱۳۸۶)، با استفاده از مدل توان اکولوژیک مخدوم به بررسی و تعیین توان اکولوژیک استان مرکزی از نظر کشاورزی و مرتع‌داری پرداختند، نتایج تحقیق آنها نشان می‌دهد که مناطق با درجه توان یک، به طور عمده در اطراف منابع آب زیرزمینی بیشتر از ۷۰۰۰ متر مکعب در هکتار در سال وجود دارد. قرخلوو و همکاران (۱۳۸۸)، در مقاله- ای باعنوان ارزیابی توان اکولوژیک منطقه‌ی قزوین جهت تعیین نقاط بالقوه‌ی توسعه‌ی شهری با استفاده از GIS مناطق مناسب برای توسعه شهری را مشخص کرده است و نتایج نشان داد که فقط طبقه یک (مناسب) کاربری توسعه شهری در منطقه مورد مطالعه است. میرکتولی و کنعانی (۱۳۹۰)، در پژوهشی به ارزیابی توان اکولوژیک کاربری توسعه‌ی شهری شهرستان ساری استان مازندران با استفاده از مدل تصمیم‌گیری چندمعیاری MCDM و GIS پرداخته اند. قنوتی و همکاران (۱۳۹۲)، در پژوهشی به مکان‌یابی بهینه توسعه شهری با تاکید بر پارامترهای طبیعی با استفاده از مدل فازی AHP پرداخته و نتایج حاکی از آن بود که مناسب‌ترین پهنه‌ها برای توسعه‌ی شهری مناطق مرکزی به سمت شمال می- باشد، و نامناسب‌ترین پهنه‌ها در بخش غربی، شمال‌غربی، شرق و در بعضی قسمت‌های جنوبی شهرستان می‌باشد. عزیزیان و همکاران (۱۳۹۳)، به ارزیابی توان اکولوژیک حاشیه شهر تبریز به‌منظور توسعه پایدار شهری با رویکرد MCE با استفاده از ۱۲ شاخص پرداخته و در نهایت نقشه نواحی مناسب برای توسعه کالبدی شهر را تعیین کردند.

پراکاش و گوپتا^۳ (۱۹۹۸)، با استفاده از داده‌های ماهواره لندست و تصاویر IRS اقدام به نقشه کاربری اراضی و تغییرات کاربری اراضی در معدن زغال سنگ در ناحیه «جهاریای» هند کردند. آنها با استفاده از داده‌های سنجنش از دور کلاس-های کاربری را تفکیک نموده و سپس انواع کاربری‌های بهینه را مشخص نمودند. دای و همکاران^۴ (۲۰۰۱)، با استفاده از AHP به تعیین پتانسیل منطقه‌ای در شمال شرقی چین برای کاربری شهری پرداختند. اسوارای و همکاران^۵ (۲۰۰۵)، تخصیص کاربری زمین شهری را از طریق روش AHP به انجام رساندند. یانگ و همکاران^۶ (۲۰۰۸)، با استفاده از روش AHP و سنجنش ازدور (RS) در قالب سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS)، سیستمی را برای مدیریت کاربری زمین در شهر چانگشای چین ارائه نمودند.

موقعیت منطقه مورد مطالعه

در این تحقیق حوضه‌ی آبخیز طارم در استان زنجان بعنوان محدوده مورد مطالعه در نظر گرفته شد. این حوضه در شهرستان طارم در زون ۳۹ UTM و محدوده طول جغرافیایی بین $35^{\circ}10'48''$ تا $49^{\circ}15'40''$ شرقی و عرض جغرافیایی بین $36^{\circ}25'27''$ و $37^{\circ}15'51''$ شمالی با مساحت ۲۸۵۰۰۰ هکتار قرار دارد (شکل ۱).

شکل ۱- موقعیت منطقه مورد مطالعه

3. prokash and Gupta
4. Dai , et al
5. Svaray , et al
6. Yang ,et al

مواد و روش‌ها

۱- نرم افزارهای استفاده شده در این تحقیق عبارتند از:

Arc View و Arc Gis و Idrisi

۱- روش تحقیق

۲-۱ انجام مطالعات پایه

در ابتدا شناسایی منابع موجود و وضعیت موجود محیط‌زیست با تحقیقات کتابخانه‌ای و میدانی صورت گرفت و سپس نقشه‌های توپوگرافی منطقه در مقیاس ۱:۲۵۰۰۰ از سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی و سایر لایه‌های اطلاعاتی نظیر نقشه‌های زمین‌شناسی و خاک‌شناسی و پوشش گیاهی از سازمان‌های مربوط تهیه و تکمیل شد. از طرف دیگر نقشه‌های طبقات ارتفاع و جهت و شیب منطقه با استفاده از مدل رقومی ارتفاع (DEM) در نرم‌افزار Arc view تولید شدند.

۲-۲ روش کار

فرآیند تحلیل سلسله مراتبی^۷ (AHP)

فرآیند تحلیل سلسله مراتبی چارچوبی را ایجاد می‌کند که به کمک آن تصمیمات مناسب برای موضوعات پیچیده، با ساده نمودن و هدایت مراحل تصمیم‌گیری اتخاذ می‌شود. در این روش یک وضعیت پیچیده به بخش‌های کوچک‌تر آن تجزیه شده، سپس این اجزا در یک ساختار سلسله مراتبی قرار می‌گیرد (Dambatta et al, 2009). این فرآیند جهت مقایسه گزینه‌ها و معیارهای مختلف بسیار مناسب و به عنوان یک ابزار در تحلیل‌های اجرایی شناخته شده است. روش‌های متعددی برای وزن‌دهی نسبی و بیان اهمیت مشخصه‌ها نسبت به یکدیگر وجود دارد. این روش‌ها در سهولت استفاده، دقت، میزان درک توسط تصمیم‌گیرندگان و داشتن مبنای نظری با هم تفاوت دارند. تصمیم‌گیرنده می‌تواند با دسترس بودن نرم‌افزارهای مربوط و چگونگی تلفیق داده‌های آن با GIS روشی مناسب را انتخاب کند. روش مقایسه دو به دو به دلیل داشتن مبنای نظری قوی، دقت بالا و سهولت استفاده، دارا بودن ارزش و اعتبار و درستی و دقت نتیجه یکی از معتبرترین و پرکاربردترین روش‌هاست (Malczewski, 1999). در این روش ابتدا ماتریس مقایسه‌ای تشکیل شده و مشخصه‌ها به صورت زوجی مقایسه و وزن (ارزش) نسبی آنها به‌طور نظری تعیین می‌شود. نسبت‌های یاد شده با مقادیر کمی بین ۱ تا ۹ بیان می‌شود (Saaty, 1980). در این روش به‌منظور اجتناب از خطاهای شخصی، یا سلیقه‌ای در تصمیم‌گیری می‌توان از آرای گروهی متخصصان استفاده کرد. بنابراین در این تحقیق پس از تعیین مشخصه‌های تأثیرگذار در کاربری توسعه روستایی-شهری به‌منظور تعیین وزن نسبی آنها و به‌منظور بالا بردن صحت، پرسشنامه‌ای برای استفاده از آرای متخصصان مرتبط با موضوع طراحی شد. معیارهای ارزیابی مورد استفاده به‌ترتیب زیر اولویت‌بندی شدند (جدول ۱):

جدول ۱- معیارهای ارزیابی به ترتیب اولویت

ردیف	فاکتور	وزن (AHP)
۱	شیب	۰/۱۹۳۲
۲	فاصله از شهر	۰/۱۸۱۷
۳	فاصله از روستا	۰/۱۸۱۷
۴	سنگ	۰/۱۱۷۳
۵	خاک	۰/۱۱۷۳
۶	فاصله از رودخانه	۰/۰۵۵۹
۷	بارندگی	۰/۰۵۷۹
۸	جهت	۰/۰۲۷۵
۹	تراکم پوشش گیاهی	۰/۰۲۱۳
۱۰	ارتفاع	۰/۰۲۰۴
۱۱	فاصله از گسل	۰/۰۱۳۲
۱۲	فاصله از جاده	۰/۰۱۲۶
ضریب ناسازگاری ۰/۰۶		

یافته‌های تحقیق، ۱۳۹۵

پس از تعیین پارامترهای مربوط به کاربری توسعه شهری، صنعتی، روستایی، برای هر کدام از این پارامترها وزن تعریف شد. این وزن دهی بر طبق روش وزن‌دهی سلسله مراتبی (AHP) انجام می‌شود.

وزن‌دهی فاکتورها برای ترکیب:

یکی از مزیت‌های روش WLC، توانایی آن در اختصاص وزن‌های نسبی متفاوت به هر یک از فاکتورها در فرآیند ترکیب است. این وزن‌ها اهمیت یک فاکتور را در مقابل سایر فاکتورها نشان می‌دهند و چگونگی جبران و جایگزینی فاکتورها با هم را کنترل می‌کنند. در مورد WLC (جاییکه فاکتورها بطور کامل جایگزین هم می‌شوند) فاکتورهای با مطلوبیت بالا در یک موقعیت می‌توانند جای فاکتورهای با وزن پایین در همان موقعیت را پر کنند.

استانداردسازی غیربولی و ترکیب خطی وزن دار:

در این روش فاکتورها به مقیاس پیوسته مطلوبیت از صفر (حداقل مطلوبیت) تا ۲۵۵ (حداکثر مطلوبیت) استاندارد می‌شوند. مقیاس گذاری مجدد فاکتورها به مقیاس پیوسته استاندارد، امکان مقایسه و ترکیب آنها را همانند روش بولی فراهم می‌کند. در اینجا از روش «نرم» یا «فازی» استفاده می‌گردد تا تمام مناطق دارای ارزشی باشند که درجه مطلوبیتشان را نشان می‌دهد. اما محدودیت‌ها همچنان بصورت ساختار بولی باقی خواهند ماند. WLC یک فن میانگین گیری است که نوع تحلیل‌ها را مابین دو نوع تابع AND (حداقل) و OR (حداکثر) قرار می‌دهد، یعنی نه حد نهایی ضد ریسک و نه حد نهایی ریسک پذیری (ماهینی و کامیاب، ۱۳۹۰).

ترکیب محدودیت‌ها و معیارهای وزن دهی شده با استفاده از WLC :

یکی از رایج‌ترین روش‌های مورد استفاده در ترکیب داده‌ها، ترکیب خطی وزن‌دار (WLC) است. در WLC هر فاکتور استاندارد شده در وزن مرتبط با آن ضرب می‌گردد، سپس فاکتورها با هم جمع می‌شوند. زمانیکه وزن‌ها برای هر سلول محاسبه شد، تصویر حاصل یکبار دیگر در محدودیت‌های بولی ضرب می‌گردند تا مناطق که نباید مورد محاسبه قرار گیرند خارج گردند. تصویر نهایی، مربوط به محاسبه ترکیب مطلوبیت در محدوده ۰ تا ۲۵۵ برای مناطقی است که محدودیتی برای کاربری ندارند.

جهت تعیین توان اکولوژیک برای کاربری توسعه شهری، ابتدا لایه‌های بولین (محدودیت) و فازی (فاکتور) مورد نیاز تهیه و سپس فاکتورهای مورد نیاز برای کاربری با استفاده از فرآیند تحلیل سلسله مراتبی امتیازدهی گردید. در وزن-دهی به روش AHP، از نوعی وزن‌دهی کمی با ترجیحات استفاده می‌شود و عوامل مؤثر بر اساس یک ماتریس مقایسه زوجی رتبه‌بندی می‌شوند. در این روش، برای تعیین درجه دقت و صحت وزن‌دهی از شاخص سازگاری استفاده می‌شود، چنانچه شاخص سازگاری معادل ۰/۱ یا کمتر از آن باشد وزن‌دهی صحیح بوده و در غیر این صورت وزن‌های نسبی داده شده به معیار باید تغییر یابند و وزن‌دهی مجدداً انجام گردد (کبودی، ۱۳۹۰). پس از وزن دهی، تناسب برای هر کاربری از رابطه ۱ تعیین گردید:

[۱]

$$S = \sum_{i=1}^{n} W_i X_i * C_i$$

که در آن:

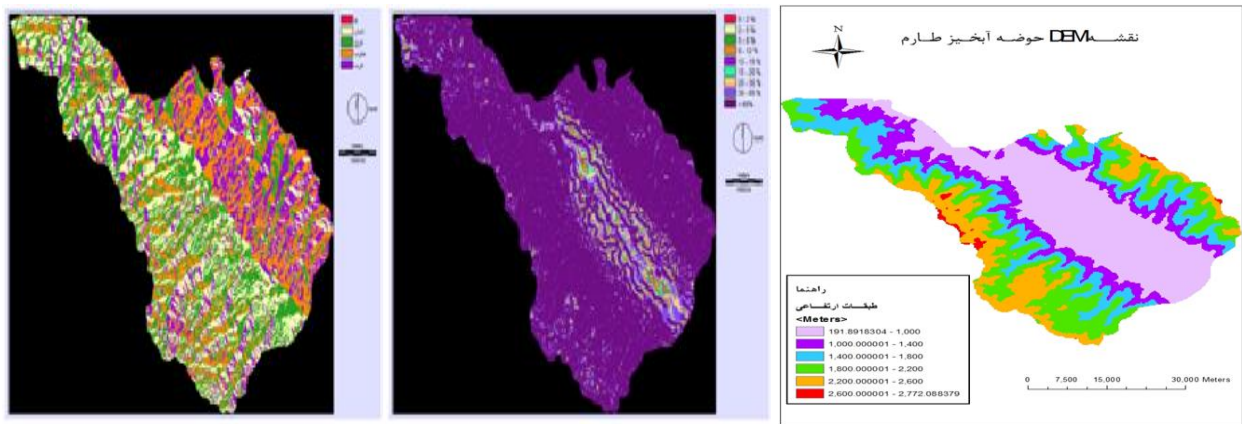
S = تناسب برای کاربری مورد نظر

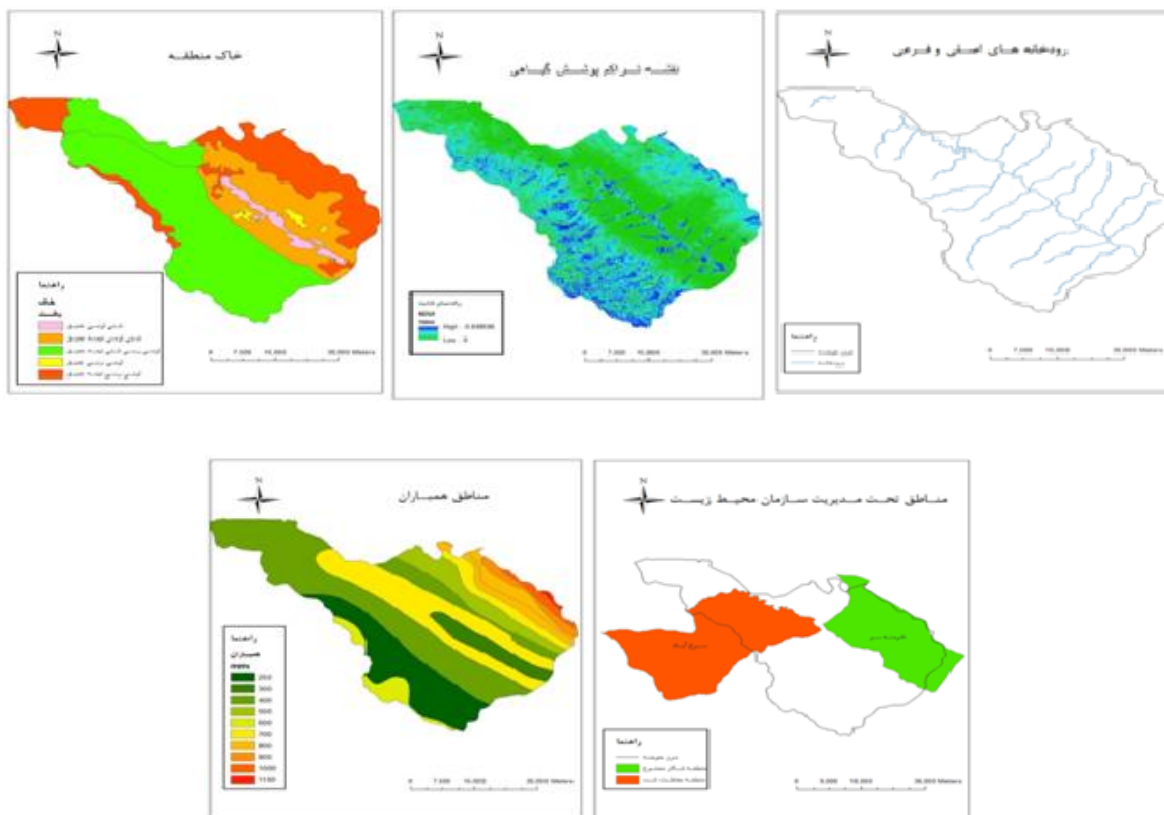
Wi = وزن هر یک از لایه‌ها

Xi = لایه فازی که فاکتور نامیده می‌شود

$C_i =$ لایه بولین که محدودیت نامیده می شود

پس از تعیین وزن نسبی معیارها، وزن های نسبی به دست آمده به نقشه های مربوط (شکل ۲) نسبت داده شد، سپس برای تحلیل فضایی و ارزیابی چند معیاری و تهیه نقشه نهایی طبقه توان منطقه در نرم افزار Idrisi و قالب رستری استفاده شد. بدین منظور لایه های مورد نظر از محیط Arc GIS به محیط Idrisi منتقل شدند و تمامی لایه های وزندهی شده در این نرم افزار و در قالب رستری رویهم گذاری شدند. در این روش پس از تعیین وزن نسبی هر عامل مؤثر در فرآیند تحلیل سلسله مراتبی با تبدیل لایه های اطلاعاتی مؤثر از فرمت Shape file به فرمت Raster Grid امکان ترکیب وزن هر لایه با توانایی هر یک از مناطق محدوده مورد مطالعه در آن لایه فراهم می شود.

شکل شماره ۲- مجموعه نقشه‌های استفاده شده (منبع: نگارندگان، ۱۳۹۵).

نقشه‌های مورد استفاده برای ارزیابی تناسب کاربری توسعه شهری، صنعتی، روستایی و وزن AHP نقشه‌های فاکتور کاربری در شکل ۲ و جدول ۲ نشان داده شده است.

جدول ۲- نقشه‌های مورد استفاده برای ارزیابی تناسب کاربری توسعه شهری، صنعتی، روستایی

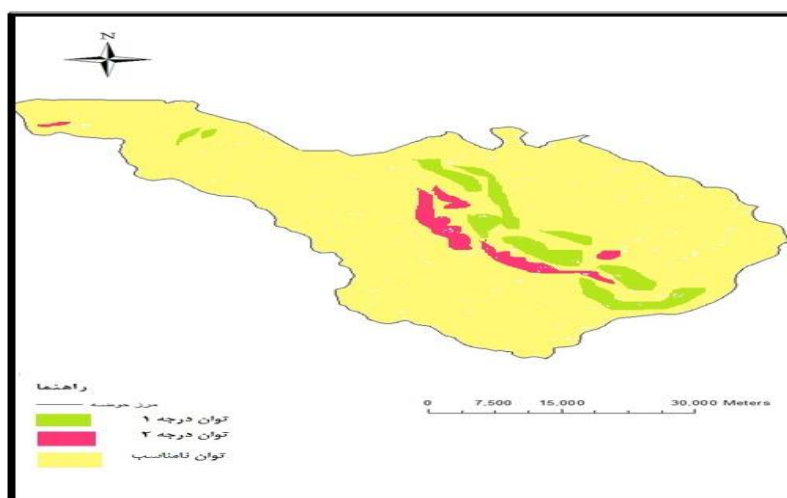
محدودیت	فاکتور	وزن AHP نقشه‌های فاکتور
شیب < ۲۰٪	نقشه فازی شیب	۰/۱۹۳۲
ارتفاع < ۱۸۰۰	نقشه فازی جهت	۰/۰۲۷۵
بافر ۲۰۰ متری از رودخانه	نقشه فازی ارتفاع	۰/۰۲۰۴
بافر ۲۰۰۰ متری از مناطق حفاظتی	نقشه فازی فاصله از مناطق مسکونی شهری	۰/۱۸۱۷
لایه جنگل متراکم	نقشه فازی فاصله از مناطق مسکونی روستایی	۰/۱۸۱۷
بافر ۵۰ متری از جاده	نقشه فازی فاصله از گسل‌های عمده	۰/۰۱۳۲
	نقشه فازی فاصله از جاده	۰/۰۱۲۶
	نقشه فازی فاصله از رودخانه	۰/۰۵۵۹
	نقشه فازی تراکم پوشش گیاهی	۰/۰۲۱۳
	نقشه فازی بارندگی	۰/۰۵۷۹

۰/۱۱۷۳	نقشه فازی سنگ	
۰/۱۱۷۳	نقشه فازی خاک	
ضریب ناسازگاری ۰/۰۶		

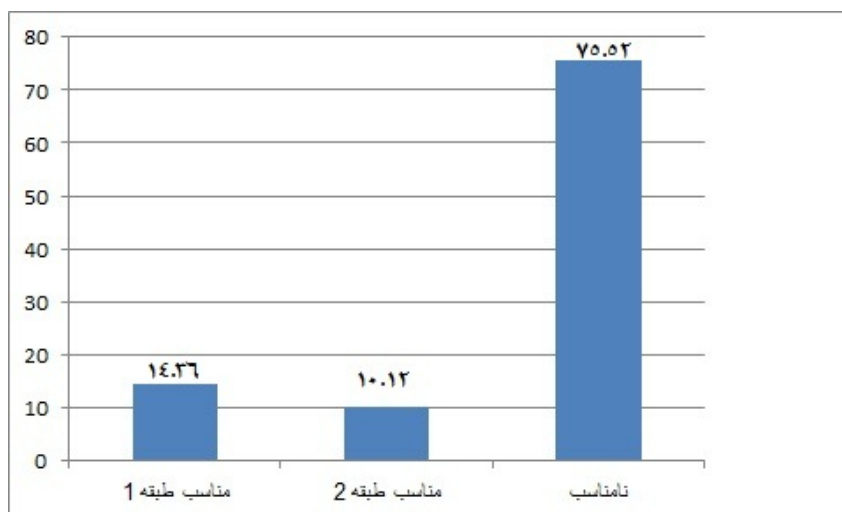
یافته‌های تحقیق، ۱۳۹۵

یافته‌های تحقیق

ارزیابی توان اکولوژیک در کشور ما بر اساس ارزیابی چندعامله است. با توجه به منحصر به فرد بودن ویژگی‌های اکولوژیکی هر منطقه، آن چه مسلم است این که عمل ارزیابی توان اکولوژیکی در هر منطقه معیارها و ضوابط خاص خود را در بردارد. با توجه به متنوع بودن و تعداد مشخصه‌های تأثیرگذار در توسعه، استفاده از GIS شرایط مناسبی برای تجزیه و تحلیل این داده‌ها فراهم می‌کند، درحالی که انجام این کار با روش‌های دستی بسیار مشکل و زمان بر خواهد بود. نتایج حاصل از ارزیابی توان اکولوژیکی منطقه به روش فرآیند تحلیل سلسله مراتبی و خروجی نهایی (شکل ۳ و ۴)، حاکی از آن است که حدود ۱۴/۳۶٪ در طبقه یک مناسب و ۱۰/۱۲٪ در طبقه دو مناسب و ۷۵/۵۲٪ نیز در طبقه نامناسب برای توسعه روستایی- شهری قرار گرفته است.

شکل ۳: توان نهایی فرآیند تحلیل سلسله مراتبی (AHP)

شکل ۴: درصد توان اکولوژیک منطقه جهت توسعه سکونتگاهی

به روش فرایند تحلیل سلسله مراتبی (AHP)

بحث و نتیجه گیری

در فرآیند تحلیل سلسله مراتبی با توجه به وزن نسبی لایه‌ها که پس از تکمیل پرسشنامه توسط متخصصان مرتبط با موضوع و تهیه ماتریس‌های اولیه و نرمال و نتایج حاصل از آن مشخص شد، بیشترین عامل محدودکننده شیب است که بالاترین درصد وزن نسبی به آن اختصاص داده شده است، بنابراین قسمت‌های مرکزی منطقه که کمترین شیب یعنی ۰-۲ تا ۸-۱۲ درصد را داراست و از نظر پوشش گیاهی شامل مراتع کم تراکم و جنگل‌های تنک و ... بوده، مناسب‌ترین بخش‌ها برای توسعه است. فرآیند تحلیل سلسله مراتبی (AHP) شیوه‌ای منطقی برای مقایسه گزینه‌ها و انتخاب گزینه بهینه با در نظر گرفتن تمامی مشخصه‌های تأثیرگذار است و چارچوب مناسبی برای مشارکت گروهی در تصمیم‌گیری ایجاد می‌کند. همچنین به دلیل انعطاف‌پذیر بودن، کم هزینه بودن، دسترسی سریع به نتیجه و غیره روش بسیار مناسبی برای انجام ارزیابی توان اکولوژیک محسوب می‌شود. هدف از این مطالعه، تعیین مناسب‌ترین و مطلوب‌ترین پهنه‌های محیط‌زیستی حوضه‌ی آبخیز طارم واقع در استان زنجان با ارزیابی توان اکولوژیک برای کاربری توسعه‌ای است. برای انجام این کار، از روش تحلیل سلسله مراتبی (AHP) و سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS) استفاده شده است. بدین ترتیب که پس از تهیه لایه‌های اطلاعاتی مورد نظر و وارد ساختن این لایه‌ها در محیط Arc GIS و پس از تهیه و تکمیل پرسشنامه توسط متخصصان مرتبط با موضوع، ماتریس اولیه و نرمال برای تعیین وزن نسبی لایه‌ها تکمیل شد. در فرآیند تحلیل سلسله مراتبی (AHP) با توجه به وزن نسبی لایه‌ها که پس از تکمیل پرسشنامه توسط متخصصان مرتبط با موضوع و تهیه ماتریس‌های اولیه و نرمال و نتایج حاصل از آن مشخص شد، بیشترین عامل محدودکننده شیب است که بالاترین درصد وزن نسبی به آن اختصاص داده شده است، بنابراین قسمت‌های مرکزی منطقه که کمترین شیب یعنی ۰-۲ تا ۸-۱۲ درصد را داراست و از نظر پوشش گیاهی شامل مراتع کم تراکم و جنگل‌های تنک و ... بوده، مناسب‌ترین بخش‌ها برای توسعه است. سرانجام تعیین وزن نهایی لایه‌ها و تلفیق اطلاعات در

نرم افزار **Idrisi** انجام شد که نتایج حاصل از این روش بدین ترتیب است: حدود ۱۴,۳۶ درصد از کل منطقه دارای توان درجه یک مناسب و حدود ۱۰,۱۲ درصد دارای توان درجه دو مناسب برای توسعه شهری-روستایی بوده و ۷۵,۵۲ درصد نیز فاقد توان مناسب برای این گونه توسعه است. با توجه به نتایج حاصل از پژوهش حاضر پیشنهاداتی به شرح زیر ارائه می گردد:

- با توجه به این که ارزیابی توان اکولوژیکی به عنوان ضرورت در برنامه ریزی استفاده از سرزمین (آمایش سرزمین) مطرح شده است و این موضوع در برنامه های در دست تدوین توسعه ای نیز منعکس شده، نیاز است که در هر منطقه ای ارزیابی توان اکولوژیک صورت گیرد، سپس بر مبنای نتایج، کاربری بهینه در منطقه اجرا شود.
- ارزیابی آثار محیط زیستی از برنامه هایی است که می تواند پس از ارزیابی توان توسعه منطقه برای جلوگیری از تخریب محیط زیست و حفظ منابع طبیعی مورد توجه واقع شود.
- بهبود وضعیت خدمات رفاهی و آموزشی و زیربنایی در منطقه که می تواند به طور غیرمستقیم به منظور توسعه روستایی- شهری در منطقه تأثیرگذار باشد.

منابع:

۱. پورجعفر، محمد رضا. منتظرالحجه، مهدی. رنجبر، احسان و کبیری، رضا. ۱۳۹۱. ارزیابی توان اکولوژیکی به منظور تعیین عرصه های مناسب توسعه در محدوده ی شهر جدید سهند، مجله جغرافیا و توسعه، شماره ۲۸، صص ۱۱-۲۲.
۲. جمعه پور، محمد. ۱۳۸۵، کاربرد سیستم اطلاعات جغرافیایی در امکان سنجی توان های محیطی و تعییت الگوی فضایی بهینه در نواحی روستایی (مورد نمونه: شهرستان تربت حیدریه)، مجله پژوهش های جغرافیایی، شماره ۵۵، صفحات ۸۵-۳۵.
۳. حاتمی نژاد، حسین. رجایی، سید عباس. سالاروندیان، فاطمه و تیموری، ایرج. ۱۳۹۲. ارزیابی تناسب کاربری اراضی از طریق مدل توان اکولوژیک در استان اردبیل با هدف آمایش سرزمین، فصلنامه آمایش سرزمین، دوره پنجم، شماره اول، صفحات ۵-۲۶.
۴. حسینی ابری، سیدحسن. ۱۳۷۹. طرح چارچوب نظری و الگوی توسعه مجموعه های روستایی در بلوچستان، معاونت پژوهشی دانشگاه اصفهان.
۵. عزیزیان، محمدصادق؛ نقدی، فریبا وملازاده، مهدی. ۱۳۹۳. ارزیابی توان اکولوژیک حاشیه شهر تبریز به منظور توسعه پایدار شهری با رویکرد MCE، مجله پژوهش و برنامه ریزی شهری، سال چهارم، شماره سیزدهم، تابستان.
۶. قرخلو، مهدی، حمیدرضا پورخباز، محمدجواد امیری، حسنعلی فرجی سبکبار. ۱۳۸۸. ارزیابی توان اکولوژیک قزوین جهت تعیین نقاط بالقوه توسعه شهری با استفاده از RS و GIS، مجله ی مطالعات و پژوهش های شهری و منطقه ای، سال اول، شماره ی دو، صص ۵۱-۶۸.
۷. قنواتی، عزت اله و دلفانی گودرزی، فاطمه. ۱۳۹۲. مکان یابی بهینه توسعه شهری با تاکید بر پارامترهای طبیعی با استفاده از

- مدل تلفیقی فازی AHP، دو فصلنامه‌ی ژئومورفولوژی کاربردی ایران، سال اول، شماره اول، بهار و تابستان، صص ۶۰-۴۵.
۸. کاشی‌ساز، مهناز، منوری، مسعود، افخمی، مهران و کرباسی. عبدالرضا. ۱۳۸۹. کاربرد فرآیند تحلیل سلسله مراتبی (AHP) در ارزیابی توان اکولوژیک برای توسعه روستایی- شهری، (مطالعه‌موردی: منطقه صیدون استان خوزستان)، مجله محیط زیست و توسعه، سال ۱، شماره ۱، صص ۴۳-۵۰.
۹. ماهینی، ع. کامیاب، ح. ۱۳۹۰. سنجش از دور و سامانه اطلاعات جغرافیایی کاربردی با نرم افزار ایدرسی، انتشارات مهر مهدیس، ۵۸۲ ص.
۱۰. مخدوم، مجید. ۱۳۸۰. نخستین تجربه مدلسازی توامان برای سامانه‌های اطلاعات جغرافیایی در ایران، همایش ژئوماتیک، تهران، انتشارات سازمان نقشه برداری کشور.
۱۱. مخدوم، مجید. ۱۳۸۴. شالوده آمایش سرزمین، چاپ ششم. تهران. انتشارات دانشگاه تهران.
۱۲. میرداودی، حمیدرضا، زاهدی‌پور، حجت‌الله، مرادی، حمیدرضا و گودرزی، غلامرضا. ۱۳۸۶. بررسی و تعیین توان اکولوژیک استان مرکزی از نظر کشاورزی و مرتعداری با استفاده از سیستم اطلاعات جغرافیایی، فصل‌نامه علمی- پژوهشی تحقیقات مرتع و بیابان ایران، جلد ۱۵، شماره ۲، صفحات ۲۴۲-۲۵۵.
۱۳. میرکتولی، جعفر و کنعانی، محمدرضا. ۱۳۹۰. ارزیابی توان اکولوژیک کاربردی توسعه‌ی شهری با مدل تصمیم‌گیری چندمعیاری MCDM و GIS (مطالعه‌موردی: شهرستان ساری استان مازندران)، پژوهش‌های جغرافیای انسانی، شماره ۷۷.
۱۴. نوری، هدایت‌الله. ۱۳۷۹. تحلیل فضایی در جغرافیای کشاورزی، فصلنامه پژوهش‌های جغرافیایی. شماره ۳۹.
۱۵. وزارت نیرو. ۱۳۸۰. شرکت مهندسین مشاور دزآب- گزارش مطالعات ارزیابی زیست‌محیطی سد مخزنی صیدون (چاپ نشده).

16. Aurger, P. 2000, Aggregation and emergence in ecological modeling, Ecol Model., Vol.127, pp.11-20.
17. Brazier, A. M. 1998, Geographic Information system: A consistent approach to land use planning decisions around hazardous installations, Jour. Hazardous Materials, Vol.61, pp.355-361.
18. Dai FC, Lee CF and Zhang XH. 2001, GIS-based geo-environment evaluation for urban land-use planning: a case study. Engineering Geology, 61:257-271.
19. Huigen, M. 2003. Agent Based Modeling in Land use & Land Cover Change Studies. Laxenburg. Austria. (Web site:www.iiasa.ac.at)
20. Malczewski. J. 1999, GIS & Multicriteria Decision Analysis. Jhon Weily & sons. Newyork. VSA, pp: 198- 204.
21. McHarg, I. 1969, Design with Nature, Nature History Press, Garden City, New York.
22. Nix. H. A. 1985. What is environmental management. In Environmental Planning management ed J. J, Basinski and K. D, cocks) CSIRO. Canberra: 31-36.
23. Pennington, M. 2000, Urban policy and Public choice theory and Politics of urban containment. Journal of Environmental and Planning Policy, Vol.18, pp.25-32.
24. prokash and R,P,Gupta.1998, Land use mapping coalfield, India,International Journal of Remote Sensing,Vol 19,No.3,pp 391-610.
25. Qingming, Zhan. 2003, A Hierarchical Object-Based Approach for Urban Land-Use Classification from Remote Sensing Data, ITC.

26. Saaty. 1980, the analytical hierarchical process planning, priority setting, resource allocation. new york: mc graw- hill.
27. Smith, L.G. 1993, Impact Assessment & Sustainable Resource Management, Longman Group Press, pp 21.
28. Svoray, T. et al. 2005, Urban land use allocation in a Mediterranean ecoton: habitat heterogeneity model incorporated in a GIS , using a multi-criteria mechanism .landscape & urban planning, 2 pp-337-351.
29. Yang, F, et al. 2008, spatial analyzing system for urban landuse management based on GIS and multicriteria assesement modeling. progress in natural science, vol. 18, issue 10, pp. 1279-1284.

Tarom, Zanjan to determine the best areas of watershed environmental assessment ecological potential land for development

Abstract

Man has always been dependent on nature and for their basic needs is based to the environment. But over time due to management practices and right or wrong interventions enter the effects on land. For this reason and because of the human potential, the ecological potential for future development of land is very important. Today, many cities in our country due to its unlimited expansion and without program Can take destroy of natural environments. But the increasing urban population, followed by the growth of cities, according to the control of the development of cities and stepping to the principles of sustainable development is necessary. Purpose of this study is determination of the best of environmental arenas for urban development land use in Tarom watershed in Zanjan province. For this study was used Analytical Hierarchy Process method. For this purpose after preparation of information layers and import of these layers in Arc GIS software and after preparation of questionnaire by experts, were completed early and normal matrices for determination of layers relative weight. Upshot, layers ultimate weight and incorporation of information in Idrisi Software were performed. Results showed about 14.36 percent of total of area has appropriate grade and 10.12 percent has second degree and 75.52 percent don't have potential for this development.

Key words: ecological evaluation, urban development, Analytical Hierarchy Process method and Tarom watershed.